

§ 9. Osoba pobierająca zasiłek rodzinny jest obowiązana:

- 1) przedstawić, na żądanie terenowego organu administracji państwowej lub oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dowody stwierdzające okoliczności uprawniające do pobierania zasiłku rodzinnego,
- 2) zawiadamiać organ wypłacający zasiłek rodzinny o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do zasiłku lub jego wysokość.

§ 10. Zasady i tryb rozliczania wypłat z tytułu zasiłków rodzinnych z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin między terenowym organem administracji państwowej a oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określają odrębne przepisy.

§ 11. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych; określone w tych przepisach obowiązki zakładów pracy odnoszą się odpowiednio do terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 12. Kwoty zasiłków określone w niniejszym rozporządzeniu obejmują dodatki z tytułu wzrostu cen, określone w uchwale nr 111 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych do świadczeń emerytalno-rentowych i innych pieniężnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 187, Nr 30, poz. 230 i Nr 35, poz. 273 oraz z 1990 r. Nr 2, poz. 11).

§ 13. Ubezpieczony, który bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia osiągał niskie dochody na jednego członka rodziny w rozumieniu dotychczasowych przepisów, zachowuje prawo do zasiłku rodzinnego, jeżeli są spełnione pozostałe warunki jego pobierania. Od dnia 1 maja 1990 r. zasiłek ten wypłaca się w wysokości określonej w § 6.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. z 1989 r. Nr 40, poz. 222).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 30 kwietnia 1990 r.

w sprawie uprawnienia organów celnych do wydawania pozwoleń na wywóz ziemniaków.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy celne będą w terminie do dnia 31 sierpnia 1990 r. wydawały pozwolenia na wywóz ziemniaków jadalnych i sadzeniaków, określonych kodem H.S. 0701.10 i 0701.90.

§ 2. Pozwolenia, o których mowa w § 1, wystawiane będą z nieprzekraczalnym terminem ważności do dnia 31 sierpnia 1990 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
M. Świącicki

178

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 kwietnia 1990 r.

w sprawie kwalifikacji zawodowych, jakie powinni posiadać lekarze dokonujący zabiegu przerwania ciąży, oraz trybu wydawania orzeczeń lekarskich o dopuszczalności dokonania takiego zabiegu.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 12, poz. 61 i z 1969 r. Nr 13, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabieg przerwania ciąży może być dokonany przez lekarza posiadającego specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia w dziedzinie ginekologii i położnictwa.

2. Zabiegu przerwania ciąży może dokonać także lekarz specjalizujący się na pierwszy stopień w dziedzinie ginekologii i położnictwa, pod warunkiem że zabieg będzie wykonany w szpitalu, w obecności i pod kierunkiem lekarza posiadającego specjalizację wymienioną w ust. 1.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli zabieg przerwania ciąży jest konieczny ze względu na bezpośrednie zagrożenie życia kobiety ciężarnej.

§ 2. 1. Kobieta ciężarna, która zamierza przerwać ciążę, powinna zwrócić się do lekarza posiadającego specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia w dziedzinie ginekologii i położnictwa o wydanie orzeczenia o dopuszczalności dokonania zabiegu przerwania ciąży.

2. Jeżeli kobieta ciężarna zamierza przerwać ciążę ze względu na trudne warunki życiowe, powinna złożyć lekarzowi pisemne oświadczenie z podaniem okoliczności przemawiających za przerwaniem ciąży.

§ 3. Lekarz, do którego zgłosiła się kobieta ciężarna z wnioskiem o wydanie orzeczenia o dopuszczalności przerwania ciąży ze wskazań lekarskich, po przeprowadzeniu badania ginekologicznego i stwierdzeniu ciąży, jest obowiązany zasięgnąć opinii właściwego specjalisty, jeżeli nie posiada wiadomości specjalistycznych niezbędnych ze względu na dany przypadek, a kobieta ciężarna nie przedstawiła odpowiedniego zaświadczenia lekarza specjalisty.

§ 4. 1. Lekarz, do którego zgłosiła się kobieta ciężarna z wnioskiem o wydanie orzeczenia o dopuszczalności przerwania ciąży ze względu na trudne warunki życiowe, po przeprowadzeniu badania ginekologicznego i stwierdzeniu ciąży jest obowiązany poinformować kobietę o szkodliwościach zdrowotnych zabiegu przerwania ciąży, zwłaszcza ciąży pierwszej, i możliwych powikłaniach po zabiegu oraz wnikliwie rozważyć i omówić motywy, które zdaniem kobiety składającej oświadczenie skłaniają ją do przerwania ciąży, jak również podjąć próbę odwiedzenia kobiety od tego zamiaru.

2. Jeżeli kobieta podtrzyma zamiar przerwania ciąży, a przedstawione przez nią okoliczności przemawiają za wydaniem orzeczenia o dopuszczalności przerwania ciąży, lekarz jest obowiązany:

- 1) zasięgnąć opinii drugiego lekarza posiadającego specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia z dziedziny ginekologii i położnictwa oraz lekarza poradni ogólnej, czy nie zachodzą przeciwwskazania lekarskie do dokonania zabiegu przerwania ciąży,
- 2) zwrócić się do kobiety o przedłożenie zaświadczenia o przeprowadzonej rozmowie z psychologiem na temat zamiaru, okoliczności i motywów przerwania ciąży ze względu na trudne warunki życiowe.

3. Listę psychologów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, ustala wojewoda.

§ 5. 1. Lekarz wydaje orzeczenie o dopuszczalności dokonania zabiegu przerwania ciąży według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Uzasadnienie orzeczenia lekarz wpisuje do karty choroby, załączając zebrane opinie lekarskie i inne dokumenty.

3. Jeżeli wydanie orzeczenia o dopuszczalności dokonania zabiegu przerwania ciąży jest uzasadnione ze względu na trudne warunki życiowe kobiety ciężarnej, lekarz ponadto wpisuje do karty choroby oświadczenie treści następującej: „Zostałam poinformowana o szkodliwości, niebezpieczeństwach i następstwach zabiegu przerwania ciąży i pomimo to proszę o wydanie orzeczenia o dopuszczalności przerwania ciąży” i przedkłada kobiecie do podpisu.

§ 6. Lekarz, wręczając kobiecie orzeczenie o dopuszczalności dokonania zabiegu przerwania ciąży, jest obowiązany:

- 1) pouczyć o sposobach zapobiegania niepożądaney ciąży,
- 2) poinformować o konieczności zgłaszania się na badanie kontrolne po dokonany zabiegu,
- 3) wystawić skierowanie do szpitala i pouczyć o zagrożeniach dla zdrowia przerwania ciąży poza szpitalem.

§ 7. W braku podstaw do dokonania zabiegu przerwania ciąży ze wskazań lekarskich, a jeżeli zabieg przerwania ciąży ma nastąpić ze względu na trudne warunki życiowe

— w razie stwierdzenia przeciwwskazań lekarskich do jego wykonania, wynikających ze stanu zdrowia kobiety lub zaawansowania ciąży powyżej 12 tygodni, albo uznania przedstawionych przez kobietę trudnych warunków życiowych za nie uzasadniające przerwania ciąży, lekarz wydaje orzeczenie o niedopuszczalności przerwania ciąży według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 8. 1. Kobieta, której lekarz wydał orzeczenie o niedopuszczalności przerwania ciąży, może wystąpić do kierownika zakładu społecznej służby zdrowia właściwego ze względu na miejsce jej zamieszkania z wnioskiem o rozpatrzenie sprawy przez komisję lekarską.

2. Do wniosku kobieta powinna dołączyć orzeczenie o niedopuszczalności przerwania ciąży.

§ 9. 1. W razie wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w § 8, kierownik zakładu społecznej służby zdrowia jest obowiązany bezzwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni od daty wystąpienia z wnioskiem, powołać komisję w składzie trzech lekarzy, w tym co najmniej dwóch lekarzy posiadających specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia w dziedzinie ginekologii i położnictwa.

2. Przepisy § 5—7 stosuje się odpowiednio.

§ 10. Przy wydawaniu orzeczeń dotyczących przerwania ciąży wszystkie czynności z tym związane powinny być wykonane w takich terminach, aby stopień zaawansowania ciąży nie spowodował przeciwwskazań do jej przerwania lub zagrożenia życia kobiety.

§ 11. Lekarz wydający orzeczenie, o którym mowa w § 5 i 7, oraz kierownik zakładu społecznej służby zdrowia powołujący komisję wymienioną w § 9 są obowiązani prowadzić ewidencję wydanych orzeczeń.

§ 12. Lekarz dokonujący zabiegu przerwania ciąży jest obowiązany dołączyć orzeczenie o dopuszczalności przerwania ciąży do prowadzonej dokumentacji lekarskiej.

§ 13. Na wniosek kobiety lekarz dokonujący zabiegu przerwania ciąży jest obowiązany wydać zaświadczenie stwierdzające okoliczności, które mają wpływ na czas trwania jej niezdolności do pracy.

§ 14. Lekarz może uchylić się od wydania orzeczenia o dopuszczalności przerwania ciąży oraz wykonania zabiegu przerwania ciąży, z wyjątkiem przypadku, gdy niewykonanie zabiegu przerwania ciąży zagraża bezpośrednio życiu kobiety.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 19 grudnia 1959 r. w sprawie przerywania ciąży (Dz. U. z 1960 r. Nr 2, poz. 15, z 1962 r. Nr 7, poz. 35 i z 1980 r. Nr 26, poz. 110).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *A. Kosiniak-Kamysz*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1990 r. (poz. 178)

ORZECZENIE LEKARSKIE
o dopuszczalności przerwania ciąży

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1990 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych, jakie powinni posiadać lekarze dokonujący zabiegu przerwania ciąży, oraz trybu wydawania orzeczeń lekarskich o dopuszczalności dokonania takiego zabiegu (Dz. U. Nr 29, poz. 178) — po dokonaniu badań lekarskich, przeprowadzeniu wymaganych konsultacji i stwierdzeniu odbycia rozmowy ciężarnej z psychologiem*)

stwierdzam,

że dokonanie zabiegu przerwania ciąży u Pani ..... jest uzasadnione ze względu na .....

Orzeczenie niniejsze jest równoznaczne ze skierowaniem na wykonanie zabiegu przerwania ciąży.

Data .....

(pieczęć i podpis lekarza)

*) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1990 r. (poz. 178)

ORZECZENIE LEKARSKIE
o niedopuszczalności wykonania zabiegu przerwania ciąży

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1990 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych, jakie powinni posiadać lekarze dokonujący zabiegu przerwania ciąży, oraz trybu wydawania orzeczeń lekarskich o dopuszczalności dokonania takiego zabiegu (Dz. U. Nr 29, poz. 178) — po dokonaniu badań lekarskich, przeprowadzeniu wymaganych konsultacji i stwierdzeniu odbycia rozmowy ciężarnej z psychologiem*)

stwierdzam,

że wykonanie zabiegu przerwania ciąży u Pani ..... jest nieuzasadnione z następujących powodów: .....

Od niniejszego orzeczenia przysługuje prawo zgłoszenia wniosku do kierownika zakładu społecznej służby zdrowia właściwego dla miejsca zamieszkania o rozpatrzenie sprawy przez komisję lekarską.

Data .....

(pieczęć i podpis lekarza)

*) Niepotrzebne skreślić.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.